

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 30Csp/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619200197
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurnotová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1619200197.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou JUDr. Janou Kurnotovou, v spore žalobcu: SMS CREDITS s.r.o., IČO: 44 769 911, Dlhá 95C, 010 09 Žilina, zastúpený HRONČEK & PARTNERS s.r.o., IČO: 47 248 327, Kálov 1, 010 01 Žilina, proti žalovanej: E. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX, zast. ZASTAVME ÚŽERU - Občianske združenie na právnu ochranu občana a finančného spotrebiteľa, so sídlom Pod Hájom 1367/169-44, 018 41 Dubnica nad Váhom, IČO 51 255 022, o zaplatenie 300,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieťa.

Súd priznáva žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%, o ktorej výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Malacky dňa 28.01.2019 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 300 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 350 Eur od 06.02.2016 do 12.02.2016, zo sumy 340 Eur od 13.02.2016 do 18.02.2016, zo sumy 330 Eur od 19.02.2016 do 29.02.2016, zo sumy 320 Eur od 01.03.2016 do 29.03.2016, zo sumy 315 Eur od 30.03.2016 do 29.04.2016, zo sumy 310 Eur od 30.04.2016 do 09.06.2016, zo sumy 300 Eur od 10.06.2016 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 23.11.2015 uzavrel žalobca (pod predchádzajúcim obchodným menom River Euro, s.r.o.) so žalovaným písomne prostriedkami diaľkovej komunikácie zmluvu o pôžičke prostredníctvom výmeny krátkych textových správ odosielaných na mobilný telefón (SMS), z telefónneho čísla, ktoré zadala žalovaná s uvedením osobitného klientskeho čísla, ktoré ho identifikuje ako osobu, zmluva bola sprístupnená a uložená na jeho klientskom účte, ktorý má povahu trvanlivého média a umožňuje trvalé zachytenie obsahu právneho úkonu. Na základe zmluvy jej žalobca dňa 23.11.2015 poskytol pôžičku bezhotovostne na jej účet vo výške 350 Eur so splatnosťou 15 dní v súlade so zmluvnými podmienkami. Zároveň v súlade so zmluvnými podmienkami došlo k predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky, a to až do 05.02.2016. Keďže žalovaná pôžičku nevrátila v lehote splatnosti, dostala sa do omeškania, preto si žalobca uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne.

2. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca doložil do spisu zmluvu č. 5 - poskytnutie peňažných prostriedkov k Zmluve o registrácii č. 003357/27.06.12, zmluvné podmienky spoločnosti River Euro, s.r.o. pre krátkodobé peňažné pôžičky dojednané prostredníctvom internetu a textových správ SMS, potvrdenie o prevode peňažných prostriedkov na účet žalovanej, potvrdenia o čiastočných úhradách zo dňa 12.02.2016, 18.02.2016, 29.02.2016, 29.03.2016, 29.04.2016 a 09.06.2016, výpisy z účtu žalobcu zo dňa 07.12.2015, 22.12.2015, 07.01.2015 a 25.01.2016, výpis z SMS komunikácie medzi žalobcom a žalovanou.

3. O žalobe žalobcu rozhodol súd najskôr platobným rozkazom sp.zn. 30Csp/7/2019-45 zo dňa 28.03.2019, voči ktorému podala žalovaná odpor na základe ktorého súd platobný rozkaz zrušil. V podanom odpore žalovaná poukázala na to, že medzi stranami sporou bola uzavretá dňa 23.11.2015 prostriedkami diaľkovej komunikácie formou krátkych textových správ SMS zmluva o pôžičke, ktorá je vzhľadom na svoju povahu spotrebiteľskou zmluvou. Poukázala na neplatnosť dohody o odplate podľa § 39 Občianskeho zákonníka, keďže zmluva bola dohodnutá ako bezúročná a inú formu odplaty ako úroky zákon pri pôžičke neprípúšťa. Dojednanie odplaty ako jednorazového poplatku za poskytnutie pôžičky je obchádzaním zákona. Žalovaná nemohla ovplyvniť zmluvné podmienky, pričom ide o tzv. typovú formulárovú zmluvu. Aj keď poskytnutie pôžičky na dobu kratšiu ako 3 mesiace (§ 1 ods. 3 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z.) nie je spotrebiteľským úverom, žalobcu je potrebné považovať za iného veriteľa a aplikovať § 24 ods. 1 predmetného zákona. Výška RPMN 560,72 % je v predmetnej zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa. Žalovaná poukázala na to, že žalobca nepreukázal, či žalobca tak, ako sa deklaruje v bode 5. zmluvy o pôžičke doručil žalovanej do vlastných rúk návrh zmluvy a zmluvné podmienky, a teda sú pochybnosti či žalovaná bola dostatočným spôsobom oboznámená s textom zmluvy a zmluvnými podmienkami. Rovnako nie je preukázané, že došlo k akceptácii návrhu zmluvy o pôžičke spôsobom predpokladaným v bode 6. zmluvy o pôžičke resp. v zmluvných podmienkach. Žalobca nepredložil súdu dôkazy preukazujúce uzavretie zmluvy o pôžičke. Žalobca rovnako nepredložil predžalobnú výzvu ani ukončenie zmluvného vzťahu a nepredložil dôkaz ani o žalobcom tvrdenom predĺžení lehoty splatnosti do 05.02.2016. V podaní zo dňa 10.10.2019 žalovaná doplnila, že nelicencované subjekty nesmú poskytovať pôžičky, pričom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy žalobca nemal licenciu od Národnej banky Slovenska k poskytovaniu úverov podľa zákona č. 129/2010 Z.z. V uvedenej súvislosti poukázala na uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 357/2018-29, ktoré založila do spisu. Žalobca tak poskytol žalovanej peňažné prostriedky bez právneho dôvodu a zo strany žalovanej sa jedná o bezdôvodné obohatenie, pričom nárok žalobcu je s poukazom na ust. § 107 Občianskeho zákonníka premlčaný, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo dňa 23.11.2015 a objektívna 3 lehota uplynula dňa 23.11.2018 a žaloba bola podaná dňa 28.01.2019.

4. Žalobca sa v konaní vyjadril podaniami zo dňa 04.07.2019 a 04.03.2021 tak, že s tvrdeniami žalovanej sa nestotožňuje, pričom k spôsobu uzatvorenia zmluvy uviedol, že zmluva o pôžičke bola uzatvorená na diaľku prostredníctvom výmeny krátkych textových správ SMS odosielaných na mobilný telefón, a to na základe predchádzajúcej žiadosti žalovanej o peňažnú pôžičku, podanej v elektronickej forme, prostredníctvom osobného účtu na internetovej stránke spoločnosti www.smscredits.sk alebo prostredníctvom SMS správy a poukázal na bod 2. Zmluvných podmienok. Trval na tom, že zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a RPMN je v zmluve vypočítaná v súlade splatnými predpismi a vzhľadom na lehotu splatnosti 15 dní je primeraná. Splatnosť pôžičky bola pôvodne zjednaná tak, že žalovaná bola povinná splniť svoj dlh do 15 dní od poskytnutia pôžičky, ale neskôr bola predĺžená v súlade s bodom 6. Zmluvných podmienok, a to nasledovne: dňa 07.12.2015 došlo k predĺženiu lehoty splatnosti úhradou čiastky 28,24 Eur, dňa 22.12.2015 došlo k predĺženiu lehoty splatnosti úhradou čiastky 28,24 Eur, dňa 07.01.2016 došlo k predĺženiu lehoty splatnosti úhradou čiastky 28,24 Eur a dňa 25.01.2016 došlo k predĺženiu lehoty splatnosti do 05.02.2016 úhradou 28,24 Eur. Žalovaná v súvislosti s predĺžením lehoty splatnosti zaplatila žalobcovi vždy čiastku 28,24 Eur, čo bola minimálna čiastka, aby k predĺženiu došlo. Uviedol, že všetky zmluvy o pôžičke, ktoré uzatvára žalobca so svojimi klientmi, spĺňajú všetky zákonom č. 129/2010 Z. z. požadované náležitosti, a teda nie je možné tieto pôžičky považovať za bezúročné a bez poplatkov. Všetky peňažné prostriedky, ktoré boli poskytnuté žalovanej, jej boli poskytnuté bezúročne, čo však neznamená, že by boli poskytované bezodplatne. Odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe uzatvorených zmlúv o pôžičkách predstavuje práve dohodnutý jednorazový poplatok, ktorého výška bola dohodnutá v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi platnými v čase uzatvorenia jednotlivých pôžičiek. Zákon túto formu odplaty za poskytnutie nevylučuje ani nezakazuje. Výklad, podľa ktorého možno ako odplatu za poskytnutie pôžičky požadovať iba úroky by bol v zmysle zásad civilného práva, najmä zásady zmluvnej voľnosti, neprimerane zužujúci a v dôsledku toho nesprávny. Ak žalovaná uvádza, že požadovanie odplaty je neplatné pre rozpor so zákonom, takýto výklad je nesprávny a navyše odporuje aj ustanoveniam Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to najmä § 1 tohto nariadenia, ktoré uvádza, že odplatu za poskytnutie finančných prostriedkov spotrebiteľovi sú okrem ďalších aj „poplatky“ a tie môžu byť určené „v peniazoch“. Žalobca ako odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov nepožaduje od dlžníkov platenie žiadnych úrokov, a teda všetky pôžičky na základe zmlúv uzatvorených medzi žalobcom a žalovanou sú vlastne bezúročné. Čo však neznamená,

že by boli poskytované bezodplatne. Žalobca za poskytnutie pôžičky požaduje zaplatenie odplaty, tá je však vo forme poplatkov, ktoré sú presne špecifikované v zmluvných podmienkach žalobcu, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. S výškou tejto odplaty bola žalovaná oboznámená pri uzatváraní zmluvy, rovnako ich mala presne vypočítané v zmluvných podmienkach a dopredu presne vedela sumu, akú je povinná žalobcovi vrátiť. Žalobca výšku odplaty, ktorú za poskytnutie pôžičky požaduje zaplatiť spolu s istinou pôžičky uviedol spotrebiteľovi - klientovi vždy v samostatnej SMS správe, cez ktorú sa zmluva uzatvárala. Túto SMS správu s ponukou a informáciou o celkovej sume, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vždy klient - spotrebiteľ vedome potvrdil zaslaním spätnej SMS správy s textom „ÁNO súhlasím“. Žalobca dostatočne uniesol dôkazné bremeno, keďže z doložených dôkazov jasne vyplýva skutočnosť, že žalobca so žalovanou riadne uzatvoril zmluvu o pôžičke, že žalovanej boli na základe riadne uzatvorenej zmluvy poskytnuté prostredníctvom prevodu finančné prostriedky vo výške 350,- Eur, ako aj skutočnosť, že žalovaná na základe riadne uzatvorenej zmluvy vykonala niekoľko čiastočných úhrad dlhu a rovnako aj, že žalovanej bola predĺžená lehota splatnosti pôžičky v súlade so zmluvnými podmienkami žalobcu na základe jej úhrad smerovaných práve na predĺženie lehoty splatnosti. Žalobca poukázal na doložený výpis z SMS komunikácie medzi žalobcom a žalovanou, z ktorého je zrejmé, že žalovaná na znak súhlasu s návrhom (Ponukou) a podmienkami zmluvy o pôžičke, odoslal spoločnosti akceptačnú SMS. Zmluva o pôžičke bola platne uzavretá okamihom dôjdenia akceptačnej SMS, kedy nadobudla platnosť a účinnosť nadobudla v deň, v ktorý boli peňažné prostriedky pôžičky pripísané v prospech bankového účtu žalovanej. Bez uvedených krokov nemôže platne vzniknúť zmluva. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pôžičke sú Zmluvné podmienky spoločnosti River Euro, s.r.o. (teraz už SMS CREDITS s.r.o.), pre krátkodobé peňažné pôžičky dojednané prostredníctvom internetu a textových správ SMS. Žalovaná potvrdila kuriérovi podpisom, že prevzala kartu klienta s jej osobitným variabilným symbolom, jednak uviedla svoje telefónne číslo, výlučne cez ktoré mohla žiadať pôžičky a bankové spojenie, výlučne na ktoré mohla prostriedky obdržať, čo sa aj stalo a čo žalobca riadne preukázal. Zmluva, uzavretá elektronickou formou, spĺňa zákonné podmienky platného právneho úkonu, a teda bola urobená slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Výška RPMN je v zmluve resp. v zmluvných podmienkach, ktoré tvoria je neoddeliteľnú súčasť riadne uvedená, pričom poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 č.k. C-42/15 podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť uzatvorená ako jediný dokument a za jej súčasť sa považujú aj iné dokumenty, na ktoré zmluva odkazuje (v tomto prípade sú to zmluvné podmienky). Na základe uvedeného platí, že ak sú zákonom požadované náležitosti obsiahnuté v zmluvných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou prílohou zmluvy o pôžičke, sú tieto obsiahnuté v zmluve. Čo sa týka tvrdení žalovanej týkajúcich sa licencie NBS, uviedol, že žalobca, ktorý poskytoval pôžičky k 01.04.2015 podľa predpisov účinných k 31.03.2015 ako iný veriteľ zapísaný v registri vedenom NBS, riadne a včas podľa zákona č. 129/2010 Z.z. požiadal žiadosťou zo dňa 28.05.2015, ktorá bola Národnej banke Slovenska doručená dňa 29.05.2015 o udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov v neobmedzenom rozsahu poskytovania podľa ust. § 20 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., čím v súlade s ust. § 25f ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. riadne a včas splnil svoju zákonnú povinnosť, a to podať v lehote do 31.05.2015 Národnej banke Slovenska žiadosť o udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov pre prípad, že chce spotrebiteľské úvery, resp. iné úvery a pôžičky poskytovať aj po 31.08.2015. Konanie o udelenie povolenia na základe žiadosti žalobcu riadne začalo, avšak do dnešného dňa nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté. K námietke premlčania žalobca uviedol, že nie je dôvodné tvrdiť, že nárok žalobcu je premlčaný a za neopodstatnené považuje tvrdenie, že žalobca nepredložil dôkaz o predĺžení lehoty splatnosti pôžičky. Žalovaná opakovane využila možnosť predĺženia lehoty splatnosti, ktorá je upravená v zmluvných podmienkach. Lehota splatnosti pôžičky bola predĺžená uhradením poplatku za predĺženie lehoty splatnosti pôžičky, pričom dôkazy o takomto predĺžení lehoty splatnosti pôžičky žalobca predložil vo forme výpisov z účtov a rovnako tieto skutočnosti preukazuje výpis z SMS komunikácie medzi žalobcom a žalovanou. Lehota splatnosti pôžičky bola predĺžená tak, že žalobca podal žalobu na súd včas a svoje právo uplatnil na súde ešte pred uplynutím premlčacej doby. Čo sa týka tvrdení žalovanej, že zmluva o pôžičke je neplatná a na strane žalovanej došlo k bezdôvodnému obohateniu, žalobca s uvedeným nesúhlasil a trval na platnosti zmluvy o pôžičke. Ak by však aj išlo o bezdôvodné obohatenie, podľa žalobcu by bolo namieste aplikovať 10 ročnú premlčaciu dobu podľa ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže konanie žalovanej treba hodnotiť ako úmyselné, keďže si bola vedomá, že jej boli na účet prostredníctvom prevodu pripísané finančné prostriedky vo výške 350,- Eur, z ktorých následne prostredníctvom čiastočných úhrad uhradila žalobcovi iba 50,- Eur a ďalej splnenie dlhu ignorovala a odmietala, nemohlo ísť zo strany žalovanej v žiadnom prípade o dobromyseľné konanie, ale takéto správanie zo strany žalovanej bolo zjavne úmyslom, na základe ktorého sa chcela obohatiť na úkor žalobcu. Ďalej poukázal na ust. § 3 ods. 1 OZ a že žalovaná uplatňovala námietku premlčania

len ako prostriedok, ktorý umožňuje poškodiť žalobcu, keďže za 3 roky nevykonala ani len čiastočnú úhradu dlžnej pohľadávky. Žalovaná iba využila dobromyseľnosť a dobré zaobchádzanie žalobcu so svojimi klientmi. Výkon práva žalovanou, teda namietanie premlčania uplatneného nároku je v rozpore s ust. § 3 ods. 1 OZ, pretože je prostriedkom, ktorý umožňuje poškodiť žalobcu ako účastníka právneho vzťahu. U žalovanej tak ide síce o výkon práva, ktorý je formálne v súlade so zákonom, no v tomto prípade ide o výraz zneužitia takéhoto subjektívneho práva a to na úkor žalobcu, teda ide o výkon v rozpore s dobrými mravmi a zásah do princípu právnej istoty a malo by dôjsť k odopreniu práva uplatniť námietku premlčania.

5. Podľa § 297 veta prvá zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd na pojednanie sporu nariadi pojednávanie.

6. V prejednávanej veci súd s poukazom na ust. § 180 CSP rozhodol na pojednávaní v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neúčasť na nariadenom pojednávaní ospravedlnil, pričom súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti.

7. Podľa § 151 ods. 1 a 2 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

8. Súd sa oboznámil so žalobou a vyjadreniami procesných strán a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi doloženými stranami sporu, z čoho zistil nasledovný skutkový a právny stav.

9. Z predloženej Zmluvy o pôžičke č. 003357/27.06.12 súd zistil, že bola uzavretá medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom podľa § 24 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, pričom neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Zmluvné podmienky spoločnosti River Euro, s.r.o. (pôvodné obchodné meno žalobcu) pre krátkodobé peňažné pôžičky dojednané prostredníctvom internetu a textových správ sms. Žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi pôžičku vo výške 350 Eur, ktorú sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s odplatom vo výške 28,24 Eur v lehote splatnosti 15 dní. V zmluve je uvedená RPMN vo výške 560,72 %.

10. Podľa bodu 2. Zmluvných podmienok spoločnosti River Euro, s.r.o., zmluva o pôžičke sa uzatvára na diaľku prostredníctvom výmeny krátkych textových správ odosielaných na mobilný telefón (SMS), a to na základe predchádzajúcej žiadosti Dlžníka o pôžičku podanej Veriteľovi (i) v elektronickej forme prostredníctvom osobného účtu na internetovej stránke Veriteľa www.smscredits.sk, alebo prostredníctvom sms správy alebo telefonicky. Podaním žiadosti o pôžičku prostredníctvom internetového osobného účtu Dlžníka alebo SMS alebo telefonicky Dlžník potvrdzuje, že sa oboznámil s týmito zmluvnými podmienkami a s informáciami podľa § 4 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré tvoria prílohu týchto zmluvných podmienok (ďalej len „Príloha zmluvných podmienok“) a zároveň klient vyhlasuje, že pri registrácii, uzatvorení zmluvy a pri žiadosti o pôžičku nie je pod vplyvom omamných látok ani iných návykových látok a je plne zodpovedný za svoje konanie. Po podaní žiadosti o pôžičku Veriteľ informuje Dlžníka o schválení žiadosti o pôžičku zaslaním SMS na určené číslo mobilného telefónu Dlžníka, a súčasne sprístupní Dlžníkovi v osobnom účte Dlžníka na internetovej stránke www.smscredits.sk, do ktorého sa Dlžník môže prihlásiť na základe pridelenej karty klienta Veriteľa návrh zmluvy o pôžičke a tieto zmluvné podmienky (ďalej len „Ponuka“). Na schválenie poskytnutia pôžičky Dlžník nemá právny nárok a zaslanie Ponuky je na výlučnom uvážení Veriteľa. Ponuka je platná do času určeného Veriteľom v SMS informujúcej Dlžníka o schválení žiadosti o pôžičku, inak do uplynutia dňa, v ktorom bola Ponuka Dlžníkovi Veriteľom zaslaná. Ak Dlžník súhlasí s prijatím pôžičky na základe sprístupneného návrhu zmluvy o pôžičke a týchto zmluvných podmienok, zašle Veriteľovi po obdržaní Ponuky akceptačnú SMS (akceptácia) (ďalej len „Akceptačná SMS“). Zaslaním Akceptačnej SMS Dlžník výslovne potvrdzuje, že sa riadne oboznámil s návrhom zmluvy o pôžičke, ktorá mu bola Veriteľom sprístupnená v osobnom účte Dlžníka na internetovej stránke www.smscredits.sk a doručená kuriérom do vlastných rúk. Dlžník taktiež potvrdzuje, že sa oboznámil s týmito zmluvnými podmienkami, ktoré sú zverejnené na internetovej stránke www.smscredits.sk a boli tiež Dlžníkovi doručené kuriérom do vlastných rúk, súhlasí s poskytnutím pôžičky na základe takto sprístupnenej zmluvy o pôžičke a zmluvnými podmienkami a zaväzuje sa, že bude plniť svoje záväzky z nich vyplývajúce.

11. Z výpisu z bankového účtu žalobcu súd zistil, že na účet s názvom príjemcu E., ktorého číslo korešponduje s číslom účtu v záhlaví zmluvy XXXXXXXXXXX/XXXX, poukázal žalobca dňa 23.11.2015 sumu 350 Eur s variabilným symbolom 3357, ktorý korešponduje s číslom zmluvy o pôžičke.

12. Podľa žalobcom doložených potvrdení o čiastočných úhradách, žalovaná uhradila žalobcovi dňa 12.02.2016 sumu 10 Eur, dňa 18.02.2016 sumu 10 Eur, dňa 29.02.2016 sumu 10 Eur, dňa 29.03.2016 sumu 5 Eur, dňa 29.04.2016 sumu 5 Eur a dňa 09.06.2016 sumu 10 Eur. Zároveň podľa potvrdení z účtu žalobcu žalovaná uhradila žalobcovi dňa 07.12.2015 sumu 28,24 Eur, dňa 22.12.2015 sumu 28,24 Eur, dňa 07.01.2016 sumu 28,24 Eur a dňa 25.01.2016 sumu 28,24 Eur.

13. Podľa výpisu z sms komunikácie žalobcu a žalovanej, žalovaná zaslala dňa 23.11.2015 žalobcovi akceptačnú sms s textom „Ano súhlasím“ ako reakciu na ponuku žalobcu realizovanú dňa 23.11.2015 rovnako formou sms. Z doloženej sms komunikácie zároveň vyplýva, že žalobca opakovane predložoval žalovanej lehotu splatnosti pôžičky, na základe ňou vykonaných úhrad sumy 28,24 Eur.

14. Podľa bodu 6. Zmluvných podmienok, dlžníkovi môže byť predĺžená lehota splatnosti pôžičky o rovnakú lehotu splatnosti pôžičky, na ktorú mu bola pôžička poskytnutá, ak veriteľ najneskôr v posledný deň lehoty splatnosti pôžičky neoznámí dlžníkovi v osobnom účte dlžníka na internetovej stránke www.smscredits.sk alebo prostredníctvom SMS, že s predĺžením lehoty splatnosti pôžičky nesúhlasí a zároveň ak dlžník zaplatí veriteľovi najneskôr v posledný deň pôvodnej lehoty splatnosti pôžičky príslušnú odplatu za pôvodnú lehotu splatnosti pôžičky alebo časť istiny pôžičky, ktorá musí byť najmenej v takej výške ako príslušná odplata za poskytnutie pôvodnej pôžičky.

15. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

16. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

19. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

21. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej aj len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob

výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

23. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

24. Podľa § 2 písm. a), b) a c) Zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska,

25. Podľa § 1 ods. 3 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom nie je, okrem iného, úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

26. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 15 až 17, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25.

27. Podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom.

28. Podľa § 2 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, sa na účely tohto zákona rozumie a) zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, c) dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku, d) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzatvorení a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania, e) prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedok, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg.

29. Vykonaným dokazovaním súd mal za preukázané, že medzi stranami sporu vznikol dňa 23.11.2015 záväzkový právny vzťah založený zmluvou o pôžičke, ktorú uzavreli strany sporu prostriedkami diaľkovej komunikácie v súlade s ustanoveniami zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to tak, že žalovaná prijala návrh zmluvy žalobcu prostredníctvom výmeny krátkych textových správ odosielaných na mobilný telefón (SMS) z telefónneho čísla ktoré zadala žalovaná s uvedením osobitného klientskeho čísla, ktoré ju identifikuje ako osobu, zmluva bola sprístupnená a uložená na jej klientskom účte, ktorý má povahu trvanlivého média a umožňuje trvalé zachytenie obsahu právneho úkonu. Výpis z SMS komunikácie žalobcu a žalovanej a obsah predmetných SMS správ ani tzv. akceptačnej SMS správy žalovaná nespochybnila. Preto súd dospel k záveru, že žalobca predloženými listinnými dôkazmi uniesol dôkazné bremeno, čo sa týka uzavretia predmetnej zmluvy. Žalobca ako veriteľ sa v zmysle zmluvy zaviazal poskytnúť žalovanej bezúročnú pôžičku v sume 350 Eur bezhotovostným prevodom na účet žalovanej uvedený v zmluve a žalovaná ako dlžníka sa zaviazala poskytnutú pôžičku vrátiť do 15 dní od jej poskytnutia spolu s odplatom za poskytnutie pôžičky vo výške 28,24 Eur, teda celkom sa zaviazala zaplatiť veriteľovi do dňa splatnosti sumu 378,24 Eur. Súd mal za preukázané, že žalobca poskytol žalovanej pôžičku v dohodnutej výške, o čom predložil súdu výpis z bankového účtu. Zmluva o pôžičke je tzv. reálnym kontraktom, v zmysle

ustálenej judikatúry k odovzdaniu finančnej hotovosti môže dôjsť aj bezhotovostným prevodom na účet dlžníka, prípadne tretej osoby (NS SR, sp.zn.5 Cdo 55/98). Z doložených potvrdení/výpisov z účtu žalobcu mal súd zároveň za preukázané, že úhrady boli vykonané žalovanou tak, ako je uvedené v bode 12. odôvodnenia. Žalovaná uvedené nerozporela a ani netvrdila, že by vykonala úhrady aj nad rámec toho, ako bolo žalobcom uvedené a preukázané.

30. Predmetom konania je záväzok žalovanej, ktorý vznikol zo zmluvy o pôžičke. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaná v postavení spotrebiteľa, predmetná zmluva o pôžičke je tak zároveň spotrebiteľskou zmluvou a na žalovanú je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený touto zmluvou je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka).

31. Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadiť aj pod právny režim zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy. Podľa § 2 písm. c) Zákona o spotrebiteľských úveroch mal žalobca postavenie tzv. iného veriteľa z dôvodu, že úver bolo potrebné splatiť v lehote nepresahujúcej 3 mesiace (v danom prípade bola lehota splatnosti dohodnutá do 15 dní odo dňa poskytnutia pôžičky). Predmetná pôžička má povahu tzv. mikropôžičky, ktorá nie je spotrebiteľským úverom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 1 ods.3 písm. l/ ZoSÚ), a preto na predmetný spotrebiteľský právny vzťah je potrebné aplikovať iba tie ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré sú taxatívne vypočítané v § 24 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré sa vzťahujú aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona.

32. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 05.12.2018), premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

33. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 05.12.2018), konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

34. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

35. Súd sa vzhľadom na skutočnosť, že žaloba bola podaná na súd dňa 28.01.2019 (t.j. po 05.12.2018, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 343/2018 Z. z. ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov) musel zaoberať otázkou či nárok žalobcu uplatňovaný z predmetnej zmluvy o pôžičke, ktorá je zároveň zmluvou spotrebiteľskou, nie je premlčaný, a to s poukazom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka. Súd aplikoval na premlčanie všeobecnú trojročnú premlčaciu dobu podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

36. Žalovaná aj sama vzniesla námietku premlčania, avšak s poukazom na ustanovenia o premlčaní pri bezdôvodnom obohatení podľa § 107 Občianskeho zákonníka, keď tvrdila, že predmetná zmluva je neplatná z dôvodu, že žalobca nemal povolenie udelené NBS v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca naopak tvrdil, že riadne a včas podľa zákona č. 129/2010 Z.z. požiadal žiadosťou zo dňa 28.05.2015, ktorá bola Národnej banke Slovenska doručená dňa 29.05.2015 o udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, čím v súlade s ust. § 25f ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. riadne a včas splnil svoju zákonnú povinnosť, a to podať v lehote do 31.05.2015 Národnej banke Slovenska žiadosť o udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov pre prípad, že chce spotrebiteľské úvery, resp. iné úvery a pôžičky poskytovať aj po 31.08.2015. Zo žalovanou doloženého rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 357/2018-29 vyplýva, že žalobca predmetnú žiadosť Národnej banke Slovenska podal, pričom v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke nebolo o nej právoplatne rozhodnuté (pozri aj z rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6S/26/2018 zo dňa 13.12.2018).

37. Vykonaným dokazovaním mal súd vzhľadom na uvedené za preukázané, že medzi stranami sporu došlo platne k uzavretiu zmluvy o pôžičke a nemal preto dôvod použiť na posúdenie premlčania ust. § 107 Občianskeho zákonníka upravujúce premlčanie pri bezdôvodnom obohatení, ale aplikoval ust. § 101 Občianskeho zákonníka, teda všeobecnú trojročnú premlčaciu dobu.

38. Žalobca tvrdil, že v predmetnej veci došlo k opakovanému predlžovaniu lehoty splatnosti a spolu sa tak malo stať 4-krát, pričom splatnosť pôžičky mala byť v súlade so zmluvnými podmienkami predĺžená až do 05.02.2016, pričom k predlžovaniu malo podľa žalobcu prísť nasledovne:

- dňa 07.12. 2015 došlo k predĺženiu lehoty splatnosti úhradou čiastky 28,24 Eur,
- dňa 22.12. 2015 došlo k predĺženiu lehoty splatnosti úhradou čiastky 28,24 Eur,
- dňa 07.01. 2016 došlo k predĺženiu lehoty splatnosti úhradou čiastky 28,24 Eur,
- dňa 25.01. 2016 došlo k predĺženiu lehoty splatnosti úhradou čiastky 28,24 Eur do 05.02. 2016

39. Z doloženej SMS komunikácie vyplýva, že v SMS zo dňa 06.12.2015 upozorňuje žalobca žalovanú na splatnosť pôžičky, ktorá nastane dňa 07.12.2015, na čo podľa výpisu z účtu žalovaná zaplatila dňa 07.12.2015 na účet žalobcu sumu 28,24 Eur, čo žalovaný potvrdil SMS zo dňa 08.12.2015 a oznámil žalovanej novú lehotu splatnosti do 22.12.2015. V SMS zo dňa 21.12.2015 upozorňuje žalobca žalovanú na splatnosť pôžičky, ktorá nastane dňa 22.12.2015, na čo podľa výpisu z účtu žalovaná zaplatila dňa 22.12.2015 na účet žalobcu sumu 28,24 Eur, čo žalovaný potvrdil SMS zo dňa 23.12.2015 a oznámil žalovanej novú lehotu splatnosti do 06.01.2016. V SMS zo dňa 05.01.2016 upozorňuje žalobca žalovanú na splatnosť pôžičky, ktorá nastane dňa 06.01.2016, na čo podľa výpisu z účtu žalovaná zaplatila dňa 07.01.2016 na účet žalobcu sumu 28,24 Eur, čo žalovaný potvrdil SMS zo dňa 08.01.2016 a oznámil žalovanej, novú lehotu splatnosti do 21.01.2016. V SMS zo dňa 20.01.2016 upozorňuje žalobca žalovanú na splatnosť pôžičky, ktorá nastane dňa 21.01.2016, na čo podľa výpisu z účtu žalovaná zaplatila dňa 25.01.2016 na účet žalobcu sumu 28,24 Eur, čo žalovaný potvrdil SMS zo dňa 26.01.2016 a oznámil žalovanej, novú lehotu splatnosti do 05.02.2016, čo je podľa žalobcu konečná lehota splatnosti pôžičky.

40. Žalobcom doložené doklady o vykonaných úhradách a výpis z SMS komunikácie medzi žalobcom a žalovanou však nepreukazujú žalobcom tvrdené platné predĺženie pôvodnej lehoty splatnosti až do 05.02.2016. Ako sám žalobca uviedol a ako vyplýva z predložených zmluvných podmienok, na ktoré sa žalobca odvoláva, pre platné predĺženie pôvodnej lehoty splatnosti pohľadávky zmluvné podmienky vyžadovali kumulatívne (súčasné) splnenie týchto dvoch podmienok: 1/ neoznámenie nesúhlasu veriteľa s predĺžením lehoty splatnosti pôžičky (ktoré muselo byť vykonané najneskôr v posledný deň pôvodnej lehoty splatnosti pohľadávky), 2/ úhrada príslušného poplatku za správu pôžičky za pôvodnú lehotu splatnosti pôžičky alebo časti istiny pôžičky (najmenej vo výške príslušného poplatku za správu pôžičky) dlžníkom, najneskôr v posledný deň pôvodnej lehoty splatnosti pôžičky, v tomto prípade išlo o sumu 28,24 Eur. Ak niektorá z týchto podmienok splnená nebola, nedošlo k platnému predĺženiu pôvodnej lehoty splatnosti pôžičky. Súd dospel k záver, že platne bola splatnosť pôžičky predĺžená len dva krát a to úhradou sumy 28,24 Eur dňa 07.12.2015 a dňa 22.12.2015, kedy úhrada bola vykonaná v lehote splatnosti, úhradou sumy 28,24 Eur dňa 07.01.2016 ako aj dňa 25.01.2016 sa však už pôžička nepredĺžila, keďže tieto sumy neboli uhradené v lehote splatnosti pôžičky do 06.01.2016 (porovnaj SMS správa zo dňa 05.01.2016) a následne ani do 21.01.2016 (porovnaj SMS správa zo dňa 20.01.2016). Teda nebola splnená druhá z vyššie uvedených kumulatívnych podmienok a v dôsledku uvedeného neboli naplnené dohodnuté zmluvné podmienky pre platné predĺženie pôvodnej lehoty splatnosti pôžičky. I keď následne žalobca v SMS správe oznámil žalovanej, že jej pôžičku predlžuje do 21.01.2016 a neskôr až do 05.02.2016, na základe takého jednostranného vyhlásenia žalobcu bez splnenia vyššie uvedených podmienok k predĺženiu splatnosti pôžičky nemohlo dôjsť. Teda k predĺženiu lehoty splatnosti do 05.02.2016 ako tvrdí žalobca nedošlo, keďže to nemá oporu v zmluvných podmienkach, na ktoré sa sám žalobca odvoláva (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 14CoCsp/1/2021 zo dňa 27. 04. 2021). Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že pôžička sa stala splatnou dňa 06.01.2016, kedy začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba a právo žalobcu bolo potrebné uplatniť na súde do 06.01.2019, kedy 3 ročná premlčacia doba uplynula. Žalobca podal žalobu na súd až dňa 28.01.2019. Je teda zrejmé, že premlčacia doba v čase podania žaloby na súd uplynula a pohľadávka žalobcu je z dôvodu jej premlčania ex lege nevymáhateľná a stala sa tzv. naturálnym záväzkom, ktorý môže síce dlžník plniť dobrovoľne, avšak súd ho nemôže veriteľovi priznať. Vzhľadom na uvedené súd žalobu z dôvodu nevymáhateľnosti nároku žalobcu s poukazom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka ako aj vznesenú námietku premlčania v celom rozsahu zamietol.

41. Žalobca v súvislosti s podanou námietkou premlčania uviedol, že ju považuje za rozpornú s dobrými mravmi. V danej súvislosti súd v plnom rozsahu poukazuje na rozsudok NS SR sp.zn. 1Cdo/203/2018 zo dňa 28.05.2019, podľa ktorého judikatúra dovolacieho, ako aj ústavného súdu, v otázke premlčania a dobrých mravov je v zásade ustálená v tom, že nevylučuje, že vznesenie námietky premlčania by mohlo byť v rozpore s dobrými mravmi, avšak vždy musí ísť o veľmi výnimočné prípady, v ktorých je výrazom zneužitia tohto práva na úkor strany, ktorá márne uplynutie premlčacej doby nezavinila. Postup podľa § 3 ods. 1 OZ má miesto iba v ojedinelých a vo výnimočných prípadoch, keď voči strane konania by nepriznanie jej nároku súdom v dôsledku uplynutia premlčacej doby bolo neprimerane tvrdým postihom v porovnaní s rozsahom a charakterom uplatňovaného práva a dôvodmi, pre ktoré svoje právo včas neuplatnil, prípadne kedy k výkonu práva založeného zákonom dochádza z iných dôvodov, než je dosiahnutie hospodárskych cieľov, či uspokojenia iných potrieb, kedy hlavnou alebo aspoň prevažujúcou motiváciou je úmysel poškodiť, či znevýhodniť povinnú osobu (tzv. šikanózný výkon práva). Tieto okolnosti musia byť naplnené v takej výnimočnej intenzite, aby bol odôvodnený tak významný zásah do princípu právnej istoty, akým je odopretie práva uplatniť námietku premlčania.

42. Súd v prejednávanej veci nezistil ani žalobcovia neuviedli, žiadne také výnimočné okolnosti prípadu, na základe ktorých by mohol súd dospieť k záveru, že vznesenie námietky premlčania odporuje v danom prípade dobrým mravom a je preto dôvodné odoprieť žalovanej právo na uplatnenie námietky premlčania. Vznesenie námietky premlčania bolo naopak úplne legitímne a nevykazovalo žiadne znaky šikanózneho výkonu práva. V danom prípade bol však súd povinný prihliadať na premlčanie, a to aj bez vznesenia námietky premlčania, teda úvahy v tomto smere sú aj z tohto dôvodu bezpredmetné.

43. Keďže súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný, z dôvodu hospodárnosti konania nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšou argumentáciou sporových strán a žalobu v celom rozsahu zamietol.

44. Podľa § 255 ods. 1 a 2 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

45. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovaná bola v konaní plne úspešná, preto jej súd priznal náhradu trov konania vo rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).